

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14C/105/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116206448
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8116206448.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyne: J. H., T., XX.XX.XXXX, H. B. I. X, XXX XX C., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, Advokátska kancelária so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie 196 EUR s prísl. takto

rozhodol:

I. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 196 EUR spolu s 5 %-tným ročným úrokom z omeškania od 27.04.2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

II. p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou súdu podanou dňa 30.03.2016 navrhla žalobkyňa, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 196 EUR s prísl. a určil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. 802001761 zo dňa 28.03.2013 uvedená ako administratívny poplatok vo výške 117,70 EUR za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná. (pozn. v časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky bolo už konanie právoplatne skončené). Žalobkyňa zároveň žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť jej trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia. V rámci žaloby poukázala na to, že dňa 28.03.2013 uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere vo výške 200 EUR za poplatok 196 EUR s tým, že celkovú čiastku vo výške 396 EUR uhradí v 1 splátke do 20.03.2014. Ako dôkaz o uhradení sumy 396 EUR žalobkyňa súdu predložila prehľad splácania jednotlivých úverov, vrátane úveru, ktorý je predmetom tohto konania. Zo žaloby vyplýva, že spotrebiteľský úver musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. okrem iného výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k). Keďže predmetná zmluva túto náležitosť neobsahuje, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a keďže žalovaná zaplatila poplatok vo výške 196 EUR, tento žiada vydať ako bezdôvodné obohatenie.

2. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia k žalobe poukázal na to, že dojednaniu administratívneho poplatku slovenská právna úprava v oblasti úverov výslovne nebráni. Zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne spomína niektoré poplatky: za notárske služby, poplatok za predčasné splatenie úveru, poplatok za vedenie účtu atď. V prípade definície celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom sa najprv uvádzajú okrem iného aj poplatky akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný uviedol, že v čase uzavretia zmluvy z ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vyplývalo, že odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v

obdobných prípadoch, pričom pri posudzovaní objemnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehotu splatnosti. Dôkazné bremeno pritom v otázke primeranosti odplaty znáša žalobca, nie žalovaný. Žalobca teda musí preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy o úvere išlo o odplatu, ktorá výrazne (podstatne) vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovania z vlastných zdrojov. Pokiaľ sa žalobca odvoláva výlučne na údaje bánk, tak koná v rozpore s citovaným ustanovením, pretože ako merítko je potrebné použiť odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu t.j. nielen bankami, ale aj inými účastníkmi finančného trhu. Žalovaný poukázal na to, že od nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. Je nutné vziať do úvahy, že v prípade poskytovania peňažných prostriedkov nebankovými subjektmi v porovnaní s bankami, u nich existuje menšie zabezpečenie a požiadavky klientov sú vybavované omnoho pružnejšie ako tomu býva u konzervatívnych bánk, preto je logické, že s ohľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko sú úroky požadované týmito veriteľmi tiež vyššie ako obvyklé bankové úroky. V tomto ohľade žalovaný poukázal na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 12Cmo/95/2005. V závere žalovaný poukázal na to, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktoré ustanovuje zákon, preto žalovaný razantne odmieta, aby z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu a preto navrhol žalobu zamietnuť.

3. Žalovaná v rámci výsluchu pred súdom dňa 04.10.2017 vypovedala, že v roku 1995 jej zomrel manžel a v podstate už odvtedy mala finančné problémy, pričom brala viacero úverov, a to aj od žalovaného, avšak všetko mala zaplatené, pričom úvery v podstate brala aj z toho dôvodu, aby splatila predchádzajúci úver a takto sa to nabaľovalo. Čo sa týka tohto úveru vo výške 200 EUR, tak tento aj splatila, ale následne sa dozvedela o združení pre občanov, že zmluvy nie sú v poriadku a preto podala aj túto žalobu. Poukázala na to, že zmluvu uzatvárala, dá sa povedať, pre ňu za nepriaznivých okolností a v takej rýchlosti, že si ani neuvedomovala čo podpisuje, ale peniaze potrebovala, preto podmienky žalovaného prijala. Taktiež uviedla, že pokiaľ zobrala sumu 200 EUR a túto preplatila o 196 EUR, teda spolu zaplatila 396 EUR, tak to považuje za úžernické.

4. Zo zmluvy o úvere zo dňa 28.03.2013 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 200 EUR, ktorý sa zaviazala žalovaná zaplatiť žalobcovi zvýšený o príslušný poplatok vo výške 196 EUR t.j. celkovo zaplatiť čiastku 396 EUR do 20.03.2014. Z textu zmluvy vyplýva, že celkový poplatok dlžníka spojený s úverom je tvorený súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 78,30 EUR a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 117,70 EUR. Zo zmluvy zároveň vyplýva, že dlžník berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočíta v zmysle zákona a je vo výške 98 %.

5. Súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom zo dňa 04.10.2017 tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel, teda uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie, a taktiež určil neprijateľnú zmluvnú podmienku a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Voči tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, v rámci ktorého vzniesol námietku premlčania a uviedol, že požadovaný nárok žalobkyne zo zmluvy o úvere sa stal premlčaný v subjektívne premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 05.12.2015 a žaloba v tejto veci bola podaná až 30.03.2016. Žalovaný má za to, že žalobcovi zo zmluvy o úvere subjektívna premlčacia lehota začala plynúť najneskôr nasledujúcim dňom odo dňa 05.12.2013 zaplata splátky v sume 132 EUR, t.j. odo dňa 05.12.2013 a uplynula dňa 05.12.2015, vzhľadom na skutočnosť, že od 15.10.2013 (uhradením istiny) mal žalobca vedomosť bezdôvodnom obohatení, nakoľko žalovanému uhrádzal sumy nad rámec istiny, ktorým sa hradili úroky a poplatky. Pričom všetky predchádzajúce splátky sú rovnako premlčané v subjektívnej premlčacej lehote. Na základe uvedeného je nárok žalobcu premlčaný v dvojročnej subjektívnej lehote v celom rozsahu.

6. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 27.09.2018, sp. zn. 16Co/9/2018 potvrdil rozsudok v jeho druhom výroku (určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky) a zrušil rozsudok v I. a III. výroku a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia odvolací súd okrem iného poukázal na to, že: „K napadnutému výroku o vydanie sumy 196 EUR s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia odvolací súd uvádza, že žalovaný v podanom odvolaní vzniesol námietku premlčania. Z obsahu spisu však nie je možné zistiť začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehote.“

Napriek tomu, že súd prvej inštancie nezavinil skutočnosť, že jeho rozhodnutie je (vzhľadom na námietku premlčania vznesenú v odvolaní) nesprávne, odvolaciemu súdu neostáva nič iné, že v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť rozhodnutie v jeho I. a súvisiacom III. výroku a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Úlohou prvoinštančného súdu v ďalšom konaní bude vykonať dokazovanie za účelom posúdenia námietky premlčania vznesenej zo strany žalovaného.“

7. Vzhľadom na vyššie uvedené súd doplnil dokazovanie výsluchom žalobkyne, ktorá sa v rámci pojednávania konaného dňa 08.03.2019 vyjadrila, že z Pohotovosti brala viacero úverov, keďže jej zomrel manžel a finančne nezvládala platenie účtov, resp. platieb za byt. Prvý úver brala vo výške 600 EUR a 600 EUR aj preplatila, pričom bola v tiesni, preto nevedela túto situáciu inak riešiť. Čo sa týka skutočností, kedy sa prvý krát dozvedela o možnosti žalovať bezdôvodné obohatenie, žalobkyňa uviedla, že to bolo niekedy v roku 2015, koncom roka, a tieto veci riešila so združením začiatkom roka 2016 s tým, že prvý krát tam volala telefonicky a bolo jej povedané, aby predložila všetky podklady, zmluvy, listiny, ktoré následne aj doniesla a združenie tieto listiny vyhodnotilo.

8. Právny zástupca žalobcu súdu taktiež predložil prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v Prešove zo dňa 03.03.2015, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa prvý krát kontaktovala združenie telefonicky v novembri roku 2015, kedy ju vyzvali na predloženie všetkých podkladov a následne sa uskutočnili stretnutia s tým, že posledné stretnutie sa uskutočnilo 02.03.2016.

9. Z prehľadu platieb týkajúceho sa zmluvy č. 802001761 vyplýva, že žalobkyňa úver splácala v splátkach, ktoré realizovala od 15.04.2013 do 05.12.2013, čo vyplýva aj z odvolania žalovaného.

10. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok - CSP), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

11. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601?ucinost=28.03.2013>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 7 ods. 1 cit. zákona, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601?ucinost=28.03.2013>>.

Podľa § 7 ods. 2 cit. zákona, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za

podmienok ustanovených osobitným zákonom.17) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601?ucinnost=28.03.2013>>

Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102?ucinnost=17.5.2013>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.

a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102?ucinnost=17.5.2013>>,

r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102?ucinnost=17.5.2013>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102?ucinnost=17.5.2013>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102?ucinnost=17.5.2013>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 cit. zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102?ucinnost=17.5.2013>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102?ucinnost=17.5.2013>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170102?ucinnost=17.5.2013>> sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 54 ods. 3 OZ, v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

14. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech, získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

15. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

17. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.2.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Súd mal v predmetnej veci za nepochybne preukázané, že žalobkyňa z titulu zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania uhrádzala splátky v období od 15.04.2013 do 05.12.2013, pričom žaloba v tejto veci bola podaná 30.03.2016, teda je nepochybné, že v danej veci neuplynula objektívna trojročná premlčacia lehota. Vzhľadom na odvolanie žalovaného súd skúmal plynutie dvojročnej subjektívne premlčacej lehoty, pričom z vykonaného dokazovania (výsluchu žalobkyne a prehlásenia združenia) nepochybne zistil, že žalobkyňa sa prvý krát dozvedela o možnosti podať žalobu v tejto veci z titulu vydania bezdôvodného obohatenia najskôr v novembri roku 2015 (následne do marca roku 2016, tieto veci riešila) a keďže žaloba v tejto veci bola podaná 30.03.2016, nárok žalobkyne nie je premlčaný z dôvodu uplynutia dvojročnej subjektívnej lehoty. V danom prípade sa súd nestotožňuje s dôvodmi žalovaného uvedenými v odvolaní, a teda že odvolacia lehota začala plynúť 05.12.2013, kedy bola zaplatená posledná splátka z titulu predmetnej zmluvy, nakoľko pre posúdenie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je podstatné to, kedy sa žalobkyňa reálne, teda skutočne, dozvedela o tom, že v danej veci je daný dôvod pre vydanie bezdôvodného obohatenia, teda nemožno vychádzať iba z predpokladanej vedomosti, kedy sa žalobkyňa o tom mohla dozvedieť, ale kedy sa skutočne dozvedela o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, čo v danom prípade bolo nepochybne preukázané a nárok žalobkyne preto nemôže byť premlčaný ani z dôvodu uplynutia objektívnej, ani subjektívnej premlčacej lehoty.

19. Predmetná spotrebiteľská zmluva uzavretá stranami sporu dňa 17.5.2013 neobsahuje obligatórne zákonné náležitosti (§ 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.), a to ako druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda nie termín konečnej splatnosti, ktorý je v zmluve uvedený, predpoklady použité pre výpočet RPMN, ako aj priemernú hodnotu RPMN. Z dôvodu absencie týchto náležitostí sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom keďže žalobkyňi bol poskytnutý úver vo výške 200 EUR a žalovanému zaplatila sumu 396 EUR, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 196 EUR z titulu vydania a bezdôvodného obohatenia spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému tak, ako to navrhla žalobkyňa v žalobe.

Totožný záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyplýva aj z citovaného ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže zo zmluvy a všetkých predložených listinných dôkazov nevyplýva, aby žalobca akýmkoľvek spôsobom skúmal bonitu žalobkyne v zmysle § 7 ods. 1 citovaného zákona, teda jej sociálnoekonomickú situáciu z hľadiska jej príjmov.

20. Z predmetnej zmluvy o úvere zároveň vyplýva, že úrok predstavuje 78,30 EUR, čo predstavuje 39,15 % a administratívny poplatok predstavuje sumu 117,70 EUR, čo aj keď v zmluve nie je percentuálne vyjadrené, predstavuje to 58,85 %. V čase uzavretia zmluvy predstavovala priemerná úroková sadzba pri spotrebiteľských úveroch splatných do jedného roka 14,56 % ročne. Pokiaľ žalovaný namietal, že nemožno porovnávať bankové úrokové sadzby s úrokovými sadzbami nebankových subjektov, keďže tieto poskytujú úvery s väčším rizikom, tak pokiaľ by aj súd pripustil, že odplata pri úveroch poskytovaných nebankovými subjektmi by bola aj o 100 % vyššia ako priemerná úroková sadzba, tak celková odplata pri tomto úvere predstavuje 98 %, čo 6,7-násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu a aj dojednaný úrok prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu 2,6-násobne. Podľa názoru súdu nemožno tolerovať, takúto výšku celkovej odplaty. Uvedené skutočnosti podľa názoru súdu spôsobujú neplatnosť zmluvy z dôvodu jej rozporu s dobrými mravmi, čo by taktiež malo za následok, že strany si majú vrátiť to, čo si navzájom plnili, teda vydať bezdôvodné obohatenie. Súd však už vyššie odôvodnil, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnych zákonných náležitostí.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené, teda že nárok žalobkyne nie je premlčaný a že úver je bezúročný a bez poplatkov, resp. že je zmluva neplatná minimálne v časti úroku a administratívneho poplatku, teda celkovej odplaty, súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom žalobkyni, ktorá bola úspešná v celom rozsahu priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).